

הילד שבפנים הרב מואיז נבון

בראשית פרק יב

(א) ויאמר יקֹנֶךָ אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: (ב) ואַעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרָכְךָ וְאֶגְדְּלֶה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה: (ג) וְאֶבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֶרֶץ וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאָדָמָה: (ד) וַיֵּלֶךְ אֲבָרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יִקְוֶךָ ...

פסיקתא זוטרנא (לקח טוב) בראשית פרק יב סימן א

ויאמר ה' אל אברם. כתוב "הגיד לך אדם מה טוב, ומה ה' דורש ממך, כי אם עשות משפט ואהבת חסד, והצנע לכת עם אלהיך" (מיכה ו ח), זה אברהם אבינו, שהכיר את בוראו מאליו, והגיד לו הקדוש ברוך הוא ללכת מארצו וממולדתו, דכתיב "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך...":

בראשית פרק כו:ה - עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורתיי ...

בראשית רבה (וילנא) פרשת ויגש פרשה צה

ריש לקיש אמר [אברהם היה] בן שלש שנים דכתיב "עקב" מנין עק"ב (172), ואברהם היה קע"ה (175) שנים נמצאת למד שבן שלש שנים הכיר את בוראו והיה משמר דקדוקי תורה והיה מלמד את בניו שנאמר (בראשית יח) כי ידעתיו וגו' ...

"Pearls Before Breakfast", Washington Post, April 8, 2007

"I had a time crunch," recalls Sheron Parker, an IT director for a federal agency. "I had an 8:30 training class, and first I had to rush Evvie off to his teacher, then rush back to work, then to the training facility in the basement."

Evvie is her son, Evan. **Evan is 3.**

You can see Evan clearly on the video. He's the cute black kid in the parka who keeps twisting around to look at Joshua Bell, as he is being propelled toward the door.

"There was a musician," Parker says, "and my son was intrigued. He wanted to pull over and listen, but I was rushed for time." So Parker does what she has to do. She deftly moves her body between Evan's and Bell's, cutting off her son's line of sight. As they exit the arcade, Evan can still be seen craning to look. When Parker is told what she walked out on, she laughs.

"Evan is very smart!"

The poet Billy Collins once laughingly observed that all babies are born with a knowledge of poetry, because the lub-dub of the mother's heart is in iambic meter. Then, Collins said, life slowly starts to choke the poetry out of us. It may be true with music, too.

There was no ethnic or demographic pattern to distinguish the people who stayed to watch Bell, or the ones who gave money, from that vast majority who hurried on past, unheeding. Whites, blacks and Asians, young and old, men and women, were represented in all three groups. *But the behavior of one demographic remained absolutely consistent. Every single time a child walked past, he or she tried to stop and watch. And every single time, a parent scooted the kid away.*

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק א

הלכה ג - כיון שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה והיה תמיהה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו, כי אי אפשר שיסבב את עצמו, ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה, וידע שיש שם אלוה אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו, וידע שכל העולם טועים ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם, ובן ארבעים [ארבעים ושמונה - ה"מ] שנה הכיר אברהם את בוראו, ... /השגת הראב"ד/ ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו. א"א יש אגדה בן שלש שנים שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי מנין עקב. ...

בראשית פרק יז פסוק א - ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים ויבא יקֹנֶךָ אֶל אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׁדֵי הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תָמִים:

תמים - ישר, טהור, זכאי, נקי; נאיבי, טיפש, שוטה, פתי; שלם, מלא, מושלם, מקיף, כוללני, גמור, מוחלט. ❁ אולי אפשר (wonderment): תמיהה תמהון, השתוממות השתאות, התפלאות, פליאה

דברים פרק יח פסוק יג - תמים תהיה עם יקֹנֶךָ אֶלְהֶיךָ: ס

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת העשין

מצוה שמינית שנצטוונו להיות לבבנו תמים עמו ית' והוא שנאמר (שופטי יח) תמים תהיה עם יי' אלהיך. וענין הצוואה הזאת שנייחד לבבנו אליו לבדו ית' ושנאמין שהוא לבדו עושה כל והוא ...

... אני אל שדי התהלך לפני ה' והיה תמים :

רש"י הירש בראשית פרק יז פסוק א

אני אל שדי ... התבונן בעולמי! הכלל וכל פרט טבועים בחותמת של "די", - ו"די" זה מעיד על האל. אילו היו שמים וארץ תוצאה נצחית של כוחות טבע עוורים השולטים לעד - כטענת החכמה עתיקת היומין של איוולת לב האדם - מדוע חדלו הכוחות האלה ליוצר לעד ולעולם! מי שם תכלית וגבול ליצירתם בקיום העולם זה אלפים בשנים! ...
התהלך לפני, לא: "התהלך אתי". אילו נאמר "אתי", היה פירושו: השלך על ה' יחבך והוא יכלכלך. אך הרי הוא אומר "לפני", הוה אומר: שוה את ה' לנגדך תמיד. נמצא פירושו כאן: בכל דרכיך דע את ה', - המציב לכל נברא תכלית ומידה ומעניק חירות רק במסגרת החוק.

רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ב

הלכה א - האל הנכבד והנורא הזה מצוה (1) לאהבו (2) וליראה אותו שנאמר "ואהבת את ה' אלהיך", ונאמר "את ה' אלהיך תירא".
הלכה ב - והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו, (1) בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול כמו שאמר דוד "צמאה נפשי לאלהים לאל חי." (2) וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד "כי אראה שמיד מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו", ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם, כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר "והיה העולם."

מואיו על (1) היפה (2) והנשגב של קנט

בשניהם תפיסת תופעות חיצוניות שמפעילה את המוח וגורמת לתחושות של תענוג. (1) כשאנו שופטים אובייקט כ"יפה", תפיסת הדבר מתקבלת על הדעת - זאת אומרת, אנו מבינים אותו, ובהבנה הזאת אנו מרגישים תענוג חיובי. (2) לעומת זה, כשאנו שופטים אובייקט כ"נשגב", אנו מגיעים למצב שההבנה שלנו פשוט לא יכולה לתפוס את מה שממלא את ראיית עינינו. קאנט הגדיר אובייקט כזה "נשגב מתמטית" - דבר בטבע שגדול לאין ספור. ההתמודדות של ההבנה שלנו לתפוס אובייקט בלתי נתפס מספקת לנו תחושת עונג, אבל מה שקאנט כינה "עונג שלילי". העונג הוא בזה שכאשר אנו משתדלים להבין את הנשגב - דבר שהוא מעבר ליכולת שלנו - אנו מביאים את עצמינו לקראת האין סוף למצב מנטלי שהוא בעצמו נשגב.

ר' סולוביצ'יק, עבודה שבלב, עמ' 69, 71

- "ה-להים איננו פונה אל האדם רק באמצעות השכל (הלוגוס), בהאצילו על הנפש חכמה ודעת,
 - ולא רק באמצעות האתוס - בגלותו מערכת נפלאה של ערכים ואידיאלים לאדם הטבעי, המונע בידי תשוקות נטולות רגש ובידי דחפים
 - אלא גם באמצעות האסתטיקה, היא התפיסה הבלתי אמצעית של החושים את המציאות היפה והנשגבת."
- "רק באמצעות יצירת קשר עם היפה והמרומם יכול האדם לתפוש את האלוקים במקום להשיגו בשכלו..."

"Pearls Before Breakfast", Washington Post, April 8, 2007

Mark Leithauser ... senior curator at the National Gallery, he oversees the framing of the paintings. Leithauser thinks he has some idea of what happened at that Metro station. "Let's say I took one of our more abstract masterpieces, say an Ellsworth Kelly, and removed it from its frame, marched it down the 52 steps that people walk up to get to the National Gallery, past the giant columns, and brought it into a restaurant. It's a \$5 million painting. And it's one of those restaurants where there are pieces of original art for sale, by some industrious kids from the Corcoran School, and I hang that Kelly on the wall with a price tag of \$150. No one is going to notice it. An art curator might look up and say: 'Hey, that looks a little like an Ellsworth Kelly. Please pass the salt.'" Leithauser's point is that ... Context matters. Kant said the same thing.

A Sister's Eulogy for Steve Jobs

But with that will, that work ethic, that strength, there was also sweet Steve's capacity for wonderment, the artist's belief in the ideal, the still more beautiful later.

בראשית פרק יב (א) ויאמר יקנוק אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר ארצך: (ב) ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה:

רמב"ן בראשית פרשת לך לך פרק יב פסוק ב

והיה ברכה - אתה תהיה הברכה, אשר יתברכו בך לאמר "ישימך אלהים כאברהם"...